

Nr 352.

Af herr **Starbäck**, i anledning af *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till utgiftsstat för postsparbanken m. m.*

Angående inrättande af en ny revisors- och bokhållaretjänst å postsparbanksstyrelsens stat, som af de särskildt tillkallade sakkunniga i deras utlåtande den 26 mars 1908 föreslagits, yttrar departementschefen i Kungl. Maj:ts proposition nr 150 följande:

Den lindring i kamrerarens och sekreterarens utan tvifvel mycket stora arbetsbörd, som man genom inrättande af nämnda tjänst afsett, torde åtminstone för närvarande kunna vinnas genom att ifrågavarande tjänsteman beredes biträde af en tjänsteman i en mera underordnad ställning. Lönerogleringskommittén har i sådant afseende föreslagit, att till kamrerarens och sekreterarens förfogande skulle stå en ordinarie tjänsteman, närmast motsvarande nuvarande amanuens i postsparbanksstyrelsen. Detta förslag, som jämväl vunnit understöd af postsparbanksstyrelsen, anser jag mig kunna biträda.

Från postsparbanksstyrelsens beslut skilde sig emellertid chefen för postsparbanksbyrån, som afgaf följande yttrande:

Uti sitt den 26 mars 1908 afgifna betänkande angående ändrad organisation af postsparbanken m. m. hade särskilda kommitterade föreslagit anställande å postsparbanksstyrelsens stat af en ny befattningshafvare, benämnd revisor och bokhållare. Kommitterade hade nämligen funnit, att det arbete, som hvilade på kamreraren och sekreteraren hos postsparbanksstyrelsen, redan då vore af sådan omfattning, att dess utförande icke kunnat af honom ensam handhavas samt att detta arbete ännu mera komme att ökas. I följd däraf vore det enligt kommitterades mening af högsta behofvet påkalladt, att hos postsparbanksstyrelsen inrättades en befattningshafvare, som skulle hafva till åliggande att under kamrerarens och sekreterarens öfverinseende utföra

bokslutsarbetet för postsparbanken, riksförsäkringsanstalten och barnmorskornas pensionsanstalt samt i öfrigt öfvertaga en del af de kamerala ärendena, som tillhörde kamreraren och sekreteraren.

Vid behandlingen inom löneregleringskommittén af frågan om den sålunda föreslagna nya befattningen, har kommittén jämväl för sin del funnit, att de med kamrerare- och sekreteraretjänsten förenade göromål vore både kräfvande och ansvarsfulla samt att någon lindring i de tjänsten åliggande göromålen vore af behovet påkallad. För att afhjälpa detta missförhållande hade kommittén *dels* föreslagit anställande af en befattningshafvare i lägsta lönegraden, benämnd postexpeditör, hvars åliggande skulle blifva att biträda kamreraren och sekreteraren, *dels ock*, under förutsättning af postsparbankens ingående i postverkets centralförvaltning, hänvisat till möjligheten att äfven på annat sätt lindring kunde beredas kamreraren och sekreteraren utan att för ändamålet behöfde inrättas ytterligare en ny tjänst, med hvilken hänvisning kommittén antagligen afsett utvägen att från personalen hos generalpoststyrelsen erhålla erforderligt arbetsbiträde åt postsparbanksstyrelsens kamrerare och sekreterare.

Hvad nu beträffar den sålunda angifna utvägen för lindring af kamrerarens och sekreterarens arbetsbörd, torde allenast få erinras därom att, äfven om postsparbanken inginge i postverkets centralförvaltning, särskilda bokslut dock skulle upprättas för såväl postverkets som postsparbankens, riksförsäkringsanstaltens, barnmorskornas pensionsanstalts och fiskareförsäkringsanstaltens räkenskaper. Dessa bokslut skulle ske samtidigt under första delen af året, och den brådskande beskaffenheten af bokslutsarbetet, som intill viss bestämd tid skall vara färdigt, torde ej medgifva den med postverkets bokslutsarbete sysselsätta personal att lämna något biträde vid de samtidigt pågående arbetena med afslutande af postsparbankens m. fl. institutioners räkenskaper, som kamreraren och sekreteraren hos postsparbanksstyrelsen ha till uppgift att verkställa.

I allt fall lärer väl denna utväg ej stå till buds, om postsparbanksstyrelsens förslag angående styrelsens bibehållande såsom en fristående institution varder bifallet.

De kamerala arbeten, som åligga kamreraren och sekreteraren, äro af ansvarsfull och kräfvande beskaffenhet, och skall någon verklig lindring i arbetsbördan beredas honom, så bör han till biträde äga en tjänsteman, som i fråga om postsparbankens räkenskapsväsen besitter en mera ingående kännedom än som kan fordras af en befattningshafvare i den grad, hvartill de af 1908 års kommitterade föreslagna

manliga bokhållare och af löneregleringskommittén förordade post-expeditörer höra.

Med hänsyn härtill bör, enligt mitt förmenande, den tjänsteman, som har ått biträda kamreraren, hänföras till den grupp af befattningshafvare, som omfattar registratorn och revisorer, samt med afseende å beskaffenheten af hans göromål benämnas revisor och bokhållare.

Det skulle nämligen enligt mitt förmenande åligga nämnde tjänsteman att, utom biträde vid bokslutsarbetet, ombestyras upprättandet af kontrollsammandragen för hvarje tiodagsperiod öfver postanstalternas räkenskaper rörande postsparbanken och riksförsäkringsanstalten, hvilket arbete hittills ålegat en af revisorerna och bokhållarna, äfvensom, i den mån sådant af honom medhunnas, öfvertaga en del af revisionsarbetet å postsparbanksbyrån. Detta arbete har särskildt under den senare tiden tagit och kommer säkerligen att ännu mera taga en ökad omfattning på grund af postsparbankens anlitande för utbetalning af lifräntor för riksförsäkringsanstaltens räkning samt pensioner och understöd från åtskilliga pensions- och understödsanstalter.

I detta sammanhang tillåter jag mig erinra därom, att, på grund af Kungl. Maj:ts särskilda beslut, under de fyra första månaderna af hvardera af åren 1908 och 1909 en af de hos postsparbanksstyrelsen anställde tjänstemännen i första lönegraden biträdt med postsparbankens bokslutsarbete, för hvilken tjänsteman varit förordnad vikarie mot åtnjutande af nuvarande normalaflöning för tjänsteman i första lönegraden, äfvensom att Kungl. Maj:t, enligt nådigt bref till postsparbanksstyrelsen den 12 november 1909, medgifvit, att, utöfver den å postsparbanksbyrån fast anställda personalen, finge under tiden 1 december 1909—30 april 1910 på förordnande anställas en tjänsteman för biträde ej mindre vid upprättandet af 1909 års hufvudbok än äfven för beredande af lindring i den ökade arbetsbörda, som under december månad samma år hvilade på aktuarien och postsparbanksrevisionen.

Denna tillfälliga tjänsteman innehade jämväl en ställning, motsvarande en tjänstemans i första lönegraden, och åtnjöt ett arfvode af 3,000 kronor för år räknadt.

Då jag finner de i denna reservation framhållna synpunkterna riktiga och då det synes nödvändigt, att hos postsparbanksstyrelsen med dess stora biträdespersonal finnes anställdt ett tillräckligt antal mera kvalificerade befattningshafvare, tillåter jag mig hemställa,

att Riksdagen ville besluta, att å postsparbanksstyrelsens ordinarie stat uppföres jämväl en revisor

och bokhållare med enahanda aflönings- m. fl. förmåner, som föreslagits för den grupp af befattningshafvare, som omfattar registratorn och revisorerna, äfvensom att, under förutsättning af bifall till denna hemställan, å staten upptagas såsom ordinarie befattningshafvare sex bokhållare i stället för af lönerigeringskommittén föreslagna sju manliga postexpeditörer.

Stockholm den 19 april 1911.

Karl Starbäck.